

altid en Ulykke, ikke alene for den ene Part, men ogsaa for den anden, naar Ministeriet kun er halvt, og staaer med det ene Been i „Slesvigs-Holsteen“ og med det andet i Kongeriget Danmark; thi et Saadant kan man hverken angribe eller skjænke Tillid; og det mangler Enhed og Kraft baade overfor Indlandet og overfor Udlandet. Det er disse Bevæggrunde, der have bragt mig til i dette Dieblik at nedskrive en motiveret Dagsorden, hvormom Thinget nu har at tage Beslutning.

Udenrigsministeren: Ministeriets høitægtede Præsident har paa Ministeriets Vegne tilladt sig for det høitærede Thing at udtale, at Ministeriet er kommet til en Beslutning, at denne Beslutnings Udførelse beroer paa Forhandlinger, at disse Forhandlinger ere svævende, at Ministeriet derfor nu ikke finder det hensigtsmæssigt, at den fte Interpellation gives videre Fremme, at Ministeriet derimod selv vil tage Initiativet, naar Tiden dertil var kommen, og uden Skade for Landet var kommen. Nu skal jeg villigen indrømme, at dette Svar vanskeligen kunde tilfredsstille Thinget (Hør!), jeg skal villigen indrømme, at det ærede Thing i dets Patriotisme, i dets Følelse af dets Pligt, i Uengsteligheden for Landets Bølfærd, maa søge at komme og komme hurtigt til det Tidspunkt, hvor denne Uvished kunde ophøre, og hvor Ministeriets Færd, Ministeriets Politik, Ministeriets Beslutning, og hvad Ministeriet haaber at kunne, eller troer at kunne udrette, bliver lagt klart for Dagen; men medens jeg villigen indrømmer dette, saa vilde jeg finde det billigt, hvis det høitærede Thing vilde tage i Betragtning, at intetsteds i Verden kunne Forhandlinger tages under Forhandling af store Corporationer, intetsteds i Verden finder man at Parlamentet og Rigsdagen deeltager eller sættes i Kundskab om Forhandlinger, saalænge de ere svævende. Det burde derfor vel med Billighed indrømmes Ministeriet i denne Henseende at gjøre det, som det for Landet og for sin Samvittighed troer at kunne og burde forsvare, og som i dets Mene er det Rigtigste og vel det eneste Rigtige. Naar imidlertid ærede

Rigsdagsmænd ikke aldeles paaaglende dette Billigheds og Hensigtsmæssighedens Hensyn, have bebrejdet Ministeriet den Politik, som ikke officielt af Ministeriet er udtalt — og dette maa jeg bede vel bemærket, her er intet officielt Blad, og Ministeriet erkjender ingen Avisartikel som udtalende dets Politik (Hør! Hør!) — naar altsaa, siger jeg, ærede Rigsdagsmænd ikke aldeles have paaagtet dette Billigheds-Hensyn, men bebrejdet Ministeriet dets Gang, eller dets Maaade at lede Sagerne paa, eller dets Siemed, eller Sligt, saa ere de dog vel gaaede ud fra Forudsætninger, hvis Hjemmel jeg ikke skjender, idetmindste veed jeg, at Ministeriet ikke har underskrevet disse Forudsætninger (Hør!). De samme ærede Rigsdagsmænd burde dog vel ogsaa have betænkt, idetmindste vilde dette have forekommet mig billigt, at, naar man saaledes opstiller Siemaal, som man underlægger Ministeriet, eller naar man tillægger Ministeriet Mangel paa Hensyn, saa opfordrer man paa en indirecte Maaade Ministeriet til at gjøre det, som det har erklæret for at være skadeligt i visse Forhold (Hør! Hør!). Vil noget Menneffe troe om det enkelte Individ i Ministeriet, at han ikke føler sig stærkt bevæget og fristet til at svare paa saadanne Spørgsmaal, som han erkjender at være udgaaede fra urigtige Forudsætninger, eller til at møde saadanne Consequentser, som uddrages af Forudsætninger, der muligen kunde have en vis Grund, men som ikke ere stikfede til derpaa at bygge slige Consequentser? Maa ikke Den, som vil imødegaae Bemærkninger og Taler af denne Natur, være udsat for, reent ud sagt, at forløbe sig, og sige, hvad han ikke vilde og ikke burde? Dette er Tilfældet med mig; jeg har prøvet paa at forholde mig passiv; jeg har ventet, at der i det ærede Thing, som tæller saamange Capaciteter, saamange fædrelandsstnede Hjærter, saamange dygtige Kræfter, skulde være sagt de høist billige Ting, som jeg i dette Dieblik siger, og at Ministeriet efter den aabne Erklæring, det har givet, om for Tiden at ville tie, men til sin Tid at ville tale, og tale reent ud, nu skulde være bleven forfæaaet derfor.